

A birodalom visszavág

VIII. Henrik és lánya, I. Erzsébet életéről filmek tucatjai készültek. Mégis elgondolkodtató, hogy ezekből a filmekből ugyan mindent megtudunk, ami ócska, üres, felszínes, hamis és bulvár, de semmit arról, ami igazán érdekes lehetne: a korszak mélyszerkezetéről. Henrik feleségeinek kivégzéséről részletes ismereteink vannak, de hogy miért kellett harmincezer embernek kínhalállal halnia, arról semmi...

Pedig ennek okai világitának meg azt, hogy Henrik és Erzsébet is szálnalmas és jelentéktelen bábfigurák voltak csupán a világot akkor is, azóta is igazgató "lát-hatatlan" erők kezében. És a szerencsétlen tízezreknek azért kellett meghalniuk, mert a kora kapitalizmus brutális beüzemeléséhez szükség volt a földjeikre. A megszépítő hamisítással "bekerítéseknek" nevezett terrorizmus, ami e pusztító világerő irányításával zajlott, "szép" metaforája az azóta is "menekülő élet" reménytelenségének. Most, hogy néhány nap elteltével csitulni látszik az ócska, üres, felszínes, hamis bulvárkampány, ami a birodalom által kreált látványterrorista likvidálása körül áradt szét az émelyítő hollywoodi díszletek között, akár el is töprenghetnénk azon, hogy mi lehet a planetáris média hatalom manipulációs gépezete mögött.

Ugyanis: hogy az egyik jelentéktelen bábfigura kivégez egy másik jelentéktelen bábfigurát, az legfeljebb egy harmadrendű szappanoperában vagy a Való Világ nevű napi hánytatóban lehet izgalmas fejlemény, a valóságos valóságban aligha.

Az emberiség ősidők óta folytatja kitartó, bár sokszor reménytelennek látszó küzdelmét azért, hogy a jelenségvilág felszínén kavargó látványok alatt képes legyen meglátni a lényegét. Hogy a fecsegő felszín alól legalább néha előbukkanjon számára a hallgatag mély. A régi mondás szerint ha a jelenség és a lényeg egybeesne, akkor a halaskofák lennének a közgazdaságtan professzorai. A jelenség és a lényeg azonban nem esik egybe, így a halaskofák nem lettek professzorok, bár a professzorok néha a halaskofákat megszégyenítő ravaszággal igyekeznek "megbízóik" utasításainak eleget téve lényegként bemutatni a hamis jelenségvilágot. Pedig a lényeg ma már nem is olyan rejtett. A világ kritikus elágazási pont felé halad, a történések sokszor a "jelenések könyvének" sötét és fenyegető vízióit idézik.

A nyugatias modernitás, amelyet a 19. század óta leegyszerűsítve kapitalizmusként említünk, lassan fél évezrede tartja terror alatt a világot. A profit ontológiai logikája ugyanis éppen az, hogy megszerzése érdekében akár százszor-ezerszer annyi pusztítást is vállal a tőketulajdonos, feltéve, hogy ezt sikeresen tudja külső szereplőkre hárítani. A külső (ökológiai rendszer - natura) és belső természet (szociális rendszer - kultúra) fokozódó lepusztulása éppen ennek az önfelélő ámokfutásnak a következménye. Az ezt mozgató világerő azonban láthatólag "globalómaként" viselkedik. Ahogy a testünkben pusztító rákos burjánzással sem lehet megértetni, hogyha elpusztít minket, velünk együtt neki és vége, ugyanígy a globalóma sem hajlandó jelzéseinkre figyelni. Sőt gyűlöletbeszédnek és/vagy összeesküvés-elméletnek állítja be már azt is, ha egyáltalán feltételezzük a létét. Számára mindenki terrorista, aki nem az általa legyártott hamis valóság színpadi díszleteit ismeri el valóságos valóságnak. Akárcsak a ráksejtnék, a Nyugat globalómájának is minden immunreakció valójában terrorakció, és a maga szempontjából igaza is van. Végül is a történelem (vagyis amit történelemként igyekeznek láttatni velünk) mindig a győztesek cinikus, gátlástalan és persze hamis történetírása.

Volt egyszer például egy George Washington nevű körözött "terroristavezér" is, csak aztán kicsit módosult a "történetírás", és azóta ünnepléstörténelmi hős az illető. (A hazaárulás csak időzítés kérdése, mondta erre cinikusan Talleyrand.) A 2001. szeptember 11. óta zajló terrorizmus elleni háború tehát valójában a Nyugat fokozódó létdiktatúrája elleni

planetáris lázadással szemben indított megtorlóssorozat. Kicsit kényelmetlen persze, hogy erre a történelemhamisításra felépített "keresztes háború" Irakban és Afganisztánban nemcsak totális kudarc, hanem Irak esetében még az indok is hazugságnak bizonyult.

De hát, mint tudjuk, ha egy hazugság folyamatosan ömlik minden lehetséges csatornán, azt egy idő múlva mindenki igazságnak fogja majd érezni. Nos, mivel közeledik a 2001. szeptemberi történelmi tizedik évfordulója, a kudarc megszépítése érdekében valamit produkálni kellett. És gigantikus látványtechnikával produkáltak is.

Félreértés ne essék, a Nyugat létagressziója elleni brutális támadásokra, mint 2001. szeptember 11., akárki is tette, nincs mentség. De attól, hogy valamire nincs mentség, még van magyarázat. A 20. század iszonyatos népiirtására sincs mentség, de attól, hogy görcsösen azt próbáljuk bizonygatni, ez kívül van a történelmen, csak fokozzuk a várható újabb immunreakciók brutalitását. A Nyugat ugyanis csak saját magát látja viszont ebben az iszonyú tükörben. Amikor terrorizmust kiált, közvetett módon valójában saját létagresszióját ismeri be. Az akciót reakció követi, és ez egészen addig így lesz, amíg a Nyugat egész létmódja teljes sebességgel neki nem csapódik a lét legvégső sziklafalának. Ha nem akarunk e nagy csattanás tehetetlen áldozataivá válni, lassan elő kellene bújni önmagunk hazugságaink és félelmeink fedezékéből...

Bogár László - Magyar Hírlap

Az Európai Unió hanyatlása - láttelelet -

Az EU tudathasadásos és félnótás elnöke az Európa Nap alkalmából elmondott beszédében bizonyította a rá vonatkoztatott jelzők valódiságát. Szerinte két kihívásnak kell megfelelniük, úgymint, az EU tagállamok jólétének további növelésének, és a környező államok megsegítésének. Köztudott, hogy minden EU tagállamban csökkent az életminőség, több tagállamban már súlyos szociális gondokkal kell szembenéznie a lakosságnak. Görögország, Portugália, Írország, Litvánia és Magyarország a csőd határán állnak, Anglia és Spanyolország képtelenek megoldani a belső gondjaikat.

Talán Németország az egyetlen tagállam, amelyik - hála a kínai megrendeléseknek - még valahogy képes szinten tartani a gazdaságát, de az életminőség náluk is romlik. Az EU piacvesztései felgyorsultak, egyrészt az általános vásárlás, másrészt a kínai ipar és kereskedelem térnyerése miatt. Az EU az elvesztett piacait nem tudja visszaszerezni, mert nincs meg a kellő háttér. A Föld növekvő lélekszáma nem járt együtt a nyersanyag kitermelés és az energiatermelés növekedésével. Ennek következtében nem a csúcsmínőség kelendő a világpiacra, hanem az átlagos minőségű, olcsó árú. Ezt sem az EU, sem az USA nem tudja előállítani, mert nincs annyi nyersanyaga, és nagyon magas minden termék előállítás költsége. A modern technológiáknak köszönhetően a kiváló minőségű áru sem igényel

annyival több önköltséget, mint amennyit az árban akarnak érvényesíteni. Ez az extraprofit, melynek az ideje lejárt. Ezért nincs fejlődés ezen a téren. Ennek következménye az elszegényedés, mely ma már oly mértékű, hogy az USA, de még az EU tagállamok is kínai importból tudják csak fenntartani a szociális egyensúlyukat. Viszont a belső piacuk struktúrája olyan, hogy csak a jól működő külkereskedelem képes életben tartani, mert csak a tömegtermelés gazdaságos a fogyasztói társadalom normáiból adódóan. Súlyosbodnak az energia-gondok, és a demográfiai mutatók is siralmasak. A vendégmunkások és a bevándorlók nagy száma miatt az etnikai egyensúly rövid időn belül megbomlik, és ennek a társadalmi feszültséggerjesztő hatásával is számolniuk kell. Mindezt csak erős gazdasági háttérrel és az ebből adódó nagyarányú fejlődéssel lehetne megfelelően kezelni, mert különben az összeomlás elkerülhetetlen.

A legnagyobb gond azonban a kitörési pont hiánya. Nincs egyetlen szegmense sem a világgazdaságnak, ahol az EU teret nyerhetne. A 450 milliós nagy európai birodalmi álmom így lassan rémálommá válik, mert az az előny, amit ez a nagy egységes tömb képviselhetett volna, mára egy kezelhetetlen, egymásból élősködni akaró unióvá züllött, és ezért csak bajt hoz mindenkire. Nyilvánvaló, hogy ennek a helyzetnek a felelősei az EU, és a tagállamok politikai vezetői tegei. Ez a teljesen elszűkölt garnitúra képtelen megfelelően ellátni a feladatát. Az egyéni érdekek közérdek elé helyezése, a butaság, a kisszerűség, de mindenekelőtt az erkölcsstelen mérgező gyümölcse beérett. A mindent elrontó erő - az USA -, amely ezt a tehetségtelen, erkölcsstelen garnitúrát az európaiakra kényszerítette (fegyverrel és gazdasági zsarolással), szintén vergődik, és helyzete nem sokkal jobb az európai vazallusainak a helyzeténél.

Két megoldás lehetséges az összeomlás gyors bekövetkezésének elhárítására. A diktatúra bevezetése az egyik, a másik a hazugságok terjesztése, ezáltal a széles néprétegek megtévesztése. Az igazi megoldásról még nem beszélhetünk, mert azt meg kell előznie egy politikai összeomlásnak, melynek a jelei már jól láthatóak, és amit az EU elnöke az Európa Napon elmondott beszédével el akart takarni. Folyamatos és gátlástalan hazugságokkal. De a diktatúra bevezetésének a lehetősége is igen nagy. Minden országban létrehozták azokat a különleges alakulatokat, melyek szavakban a terrorveszélyt lennének hivatva megakadályozni, de valójában a bevezetendő diktatúra fegyveres erejét képezik. Az EU mintegy ötvétezer főnyi "terrorelhárítóval" rendelkezik, ami komoly földcsuszamlás esetén még arra sem elegendő, hogy kimentse a bajból a politikai vezetőket. Valójában egy felfújott tigrisformájú léggömb ez az egész, csak a megfélemlítő propaganda alapjának hozták létre. Lehetne valódi erőket is létrehozni, több száz ezer mindenre képes zsoldossal, de hiányzik a pénz, a rosszabbodó gazdasági helyzet miatt. Igaz, viszont, ha a helyzet jobb lenne, nem is kellenének. Így, ha valamiféle diktatúrában gondolkodik is a politikai vezetés, csak igen rövid életűről lehetne szó. Már csak azért is, mert a diktatúra nem a vége, hanem a kezdete valaminek, amit akár polgárháborúnak is nevezhetnénk az egyszerűség kedvéért, de valójában nem az lesz.

Sötét és elkéserítő jövőkép? Sajnos az, mert sem a hatalom képviselői, sem az ellenállás szereplői nem tudnak megfelelő megoldást kidolgozni, nincs egy rendező elv, nincs semmiféle egységes elképzelés, nincs irányító erő. Mindent az idejéértmult gyakorlat működ-tet, és egyre rosszabbul. Az ismert ideológiák alkalmatlanok arra, hogy ezt a helyzetet megoldják. Új ideológia kellene, egy olyasmi, ami válaszokat tudna megfogalmazni az új kihívásokra. Mint ahogy a tragédia megakadályozására sincs erő az EU-ban, úgy a megújulásra sincs. Legalább is látszólag. Még nincs itt az ideje annak, hogy az új rend alapelvei megnyilatkozzanak. De ezek az elvek már élnek, és térnyerésük megakadályozhatatlan. Ez a művelet ránk vár. Zárszóként ne felejtsük: a félelem és az aggodás az ördögtől való.

Kassai Ferenc - Jövők.info

